

(א) חולין קד. (מעילה כ:)
(ב) מעילה כ. כמותה את:
קדושין מב: מתיבה י:
(ג) מעילה כ:.

הגהות הב"ח

(א) במשנה שמה אומר
הוא לו לא:

גליון הש"ס

בהר"ן ר"ה אמר אבי
מורה ובר' דלוועין לא
בשתיקתו. ע' חולין דף קד
ע"ה מדר"ה ה' ע"פ:

פירוש הרא"ש

הנודר מן הירק. והוא
אומר לא מצאתי אלא
דלוועין. ואם שחט
הוא למה לא לקחו: אמר
להם בן הדבר. ומשם
כיון מציא להם שחט
אומר לא מצאתי אלא
קיימתי אלה הוא אומר
לא מצאתי ירק אבל על
הדלוועין הוא כיון ליתא
אלמא מין ירק הוא:
ואסור בפול המצרי לה.
ולגוילי ענאמין מין ירק
הוא: גמ' והוא מין ירק
נדר. וקמיא ירק בשל
כיון אלס הוא ירק קטנה
חי: באומר ירקי קטנה
עלי: ודילמא ירק הנאכל
בקרדאה. ע"י כשעשה קדשה
דמתנן אהאשה שהיה
כושט ירק בקדשה ובלגון
כיון אלס יתר נקרא ירק
מירק המתכשל בקדשה:
ומשי שאמר בפירות ירק
המתכשל בקדשה: מורה
ר"ע לענין מלקוח שאינו
לוקח. ולתומרה אסר ליה
כיון שהשליח נתקן עליו
מ"מ כיון שאינו לוקח בלא
התלכ לא כתיב לו שהוא
אילן תנו חתם: ומעילה:
השליח שעשה שליחותו
בעל הבית מעל. אע"ג
דבעל התורה טולה אין
שליח לזכר עזירה יליפין
לה במעילה חטא חטא
מתרומה ומתחייב ע"י
שליח: מאן תנא. דקבר
דכשוי לו דהו עשייה
השליח מתכשל השליחות:
ונתן להם בבר ב"ה השליח
מעל: והאומר לשלומו קט
לי כשר ולא מצא אלא כשר
נתקן אם יקטנו:

הנודר מן הירק וכו' רכי עקיבא אוסר. דקסבר לילוועין ככלל
ירק: אלא לילוועין. מכלל דלחא מייניה הוא: לא מצאתי
אלא קיימתי. בתמייה. כלומר להכי לא קאמר ליה אלא לילוועין
מכלל דלילוועין מייניה הוא ולא מין
מין ירק: ומוסר רישא. שהו מין
דגון: גמ' אמאי אוסר ר"ע הוא מין
ירק נדר. ודילוועין לא איקרי ירק:
ירקי קדשה עלי. ודילוועין ככלל
ירקי קדשה הן שהרי מתכשלין
בקדשה: ודילמא. האי דקאמר ירקי
קדשה עלי ירק הנאכל בקדשה עלי
קאמר כגון שומים וצללים שהן נאלכים
בקדשה שותמין אותן בקדשה כדי
ליתן טעם בתכשילי: באומר רכי
המתכשל בקדשה. דלילוועין נמי הן
מתכשלין בקדשה ונותנין אותן כשציל
תכשיל אבל שומין אין ונותנין אותן
אלא כשציל טעם וזהכי ר"ע אוסר:
דזריך שנוחא לאימלוכי עליה. כגון
לילוועין כי אמר לשלומו קח לי ירק
אינו מציא לו לילוועין אלא אומר לו
לא מצאתי אלא לילוועין ומימליך
עליה וקאמר ליה דרוצה אתה שאציא
לך לילוועין וכהאי גוונא לאו מייניה
לפיכך כי נדר זירק מותר דלילוועין:
וכי עקיבא סבר נד'. מדקאמר ליה
לא מצאתי אלא לילוועין ולא אמר לא
מצאתי אלא קיימתי אלמא לילוועין
מין ירק הוא: מודה רבי עקיבא.
אע"ג דלוסר דלילוועין אין אבל
לילוועין אינו לוקה דקסבר ליה
מלקוח דלא יחל דכרו הואיל וזריך
לאימלוכי ביה עליה: מפניו.
דמעילה דשליח מעל דלא כר"ע דקתי
סיפא לא עשה שליחותו שליח מעל: אמר לשלומו
ונתן להם כד שליח מעל. דלא עשה שליחותו דאין כד
ככלל כשר:
ואי ר"ע. ה' אמר כד כשר הוי דמילתא דמימליך עליה שליח
מייניה הוא אע"ג אע"ג דלא אימליך השתא ארוחיה הוא לאימלוכי דכי
אמר לו מן כשר לאורחין ולא היה לו כשר אלא כד דרכו לומר אין לי
אלא כד וכמתן דמימליך דמי: למעול צעל הבית. דהא עשה שליחותו:

הנודר מן הירק מותר בדלוועין ורבי עקיבא
"אוסר אמרו לו לרבי עקיבא והלא
אומר אדם לשלומו קח לי ירק והוא אומר לא
מצאתי אלא לילוועין אמר להם בן הדבר או
שמה אומר הוא (א) לא מצאתי אלא קיימתי
אלא שהדלוועין בכלל ירק וקיימתי אינו בכלל
ירק ויאסור בפול המצרי לח ומותר ביבש:
גמ' הנודר מן הירק כו': והא מין ירק נדר אמר
עולא באומר ירקי קדשה עלי ודילמא ירק
הנאכל בקדשה קאמר באומר ירק המתכשל
בקדשה עלי במאי קא מיפלי רבנן סברי כל
מילתא דזריך שליחא לאמלוכי עליה לאו
מייניה הוא ורבי עקיבא סבר יכל מילתא
דמימליך שליחא עליה מייניה הוא אמר אביי
מודה רבי עקיבא לענין מלקוח שאינו לוקח
תנו חתם השליח שעשה שליחותו בעל
הבית מעל לא עשה שליחותו שליח מעל
מאן תנא אמר רב חסדא מתניתין דלא
רבי עקיבא דנתנו כיצד אמר לו תן בשר
לאורחיים ונתנו להם כד תן כד ונתנו להם
בשר השליח מעל ואי רבי עקיבא הא א"ר
עקיבא כל מילתא דמימליך עליה שליח מייניה
הוא למעול בעל הבית ולא למעול שליח
אמר אביי אפילו חיבא רבי עקיבא
מי

א א ב ג מ"י פ"ט מהל'
מדרס ה' י"ע כ"מ'
טו"ע י"ג פ"י ר"ז פ"י
ד ה'
ב ד מ"י שס הל"ו טו"ע'
שס פ"י ד'
ג ה ו מ"י פ"ז מהל'
מעילה ה"ח סמנ ע"פ
ר'
ר

מוסף רש"י

הנודר מן הירק מותר
בדלוועין ורבי עקיבא
אוסר. דקסבר מין אחד
הוא. לא מצאתי
אלא לילוועין. ואינו לוקח
מירק כשמואלן, אלמא לא
קיד ליה אינשי ירק. דהא
האי ירק כהן קאמר ליה,
ואי ככלל ירק הוא לא
היה כיון ליתא ליתא (חולין
דף). אלמא כיון דמימליך
מינה אחריתא הוא להכי
מותר דלוועין (מעילה כ:).
מ"מ א"ר. ומשם אי
מציא אחריתא שחט מין
ירק. שחט לא מצא אלא
קיימתי לא היה משכו לא
מצאתי אלא קיימתי. אלא
לא מצאתי ירק ודלוועין
היה אומר לא מצאתי ירק
אמר אלא לילוועין, ולמה
ליה אומר קן אלא ששך
ללמד שהדלוועין נקראים
ירק ואין הקיימתי ככלל ירק
לומר משם א"ר
למד דאע"ג דמימליך חטא
מילתא היא, כלום הוא חסר
ואומר לא מצאתי אלא
קיימתי. אלא כיון דלמיר
לא מצאתי אלא לילוועין
ואינו אומר לא מצאתי אלא
קיימתי. אלמא דלוועין ככלל
ירק הן ואע"ג דמימליך
עליהו שליחא, סבייל
ליה לר"ע דחטא מילתא
מינה (מעילה כ:). השליח
שעשה שליחותו בעל
הבית מעל. בעל הבית
שחט בידו עומת הקדש
ונתפלו בנתיבותו ונתן
כשונג שלילה ואמר לו קח
מ"מ חתון לו עליה, אם
עשה שליחותו בעל הבית
מעל (תרגום י:.) ומציא
קרין מעילה (קדושין כב:).
לא עשה שליחותו. אלא
סינה ממה שאמר לו בעל
הבית (מעילה כ:.) שהיו
אלהו מעות הקדש ועטע
כספרו שהן של חולין ומסרו
לשליח ליקח בהן חטק
וקטנו בהן עליה, שליח
מעל. ולא השולח, שנדבר
זה אינו שלוחו (קדושין
כב:.) תן בשר. על הקדש
(מעילה כ:.)

אסור כפרי האדמה אמר ירק קדשה עלי אסור בפירות האדמה
הבאים להכשיר המאכל כשומים וצללים ומותר דלוועין אמר ירק
המתכשל בקדשה עלי אסור בכל פירות האדמה דמימליך שליחא
עליהו כי אמר ליה משלת ירק. ואית דמפרשי וזהו מין ירק נדר
דקתם ירק נאכל כמות שהוא חי ואמר עולא באומר ירקי קדשה עלי
דכיון דלמיר הכי אפילו ירק המתכשל בכלל ודילמא ירק הנאכל
בקדשה קאמר דכיון דקתם ירק נאכל כמות שהוא חי ואמר ירקי
קדשה המתכשל בכוון דלוועין חיים כלל לא ופרקיין ירקי המתכשל בקדשה עלי דכיון
דלמיר המתכשל משמע הך דצבו בשול טובא ואין דרכן לאכלן חיים כדלוועין. ומנא עכשיו לפי דרך זה נודר מן הירק אסור זירק
הנאכל כמות שהוא חי בלצד ומותר בכל מה שמכשיל אע"פ שלפעמים נאכל חי אמר ירקי קדשה עלי אסור אף באותן שנאכלין חיים ומכשילין
אל כל באותן שאין נאכלין אלא מכשילין אמר ירק המתכשל בקדשה אסור אף באותן שאין נאכלין בלא צבול: אמר אביי בודה ר"ע
לענין מלקוח שאינו נאכל. דכיון ר"ע דלוועין לא משתמע כשהיא אלא מרבייחא דלישניה אע"ג דמימליך שליחא עליה לא מתכרי בודה ר"ע אלא
מספיקא הילכך לא לקי: טן הסם. מתני' היא במסכת מעילה (דף ט:.) השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל. דאע"ג דקיי"ל אין שליח
לדבר עזירה שאינו מעילה דילפינן חטא חטא מתרומה כדאימא פ"ב דקדושין (דף מ:.) לא עשה שליחותו שליח מעל. דאדעתא דנפשיה
קעבדי: מאן סנה אמר רב חסדא מפניו. כולה דלא כר' עקיבא כלומר מאן תנא האי דמפרש ואזיל דלמיר לו מן כשר לאורחיים ונתן
להם כד מימליך לא עשה שליחותו דלא כרי עקיבא דהא דתנן מן כשר לאורחיים וכו' סיפא דהאי דהשליח שעשה שליחותו היא ומסיפא
קאמר דאיתא דלא כר"ע דאילו רישא ודאי דכרי הכל היא אבל סיפא דהוא פירושא דרישא דלא כרי עקיבא דאי רבי עקיבא הא אמר
דכל מילתא דמימליך שליח מייניה הוא והא עבדי דמימליך מצטרף לכד הלכך עשה שליחותו מימליך ולמעול בעל הבית נהי דמירין
לעיל דמיר רבי עקיבא לענין מלקוח שליח מייניה הוא והא פרישנא דדוקא צמדיי דלא משתמע אלא מרבייחא כדלוועין אלא כד
מכלל כשר ומתמן] בלא רבייחא הילכך כי אמר ליה שליח תן להם כשר ונתן להם כד למעול בעל הבית ולא למעול שליח:

תוספות

הנודר מן הירק אסור בדלוועין. והוא אומר לא מצאתי אלא לילוועין. ואין לוקחם מירק אלמא לא קרי ליה אינשי ירק:
אמר להם בן הדבר. כלומר משם אינו מציא רחיה: אסור בפול המצרי. ולגוילי ענאמין הוא ככלל ירק: ומותר ביבש.
דלא מימליך ירק: והוא מין ירק נדר. ולמה אסור דלוועין שהם פרי: באומר ירקי קדשה עלי. כשדרכם לבשול והיו
דכשר לבשול: ודילמא ירק הנאכל בקדשה קאמר. כגון שומין וצללים שהוא נאכל בקדשה כגון ליתן טעם בתכשיל: באומר
ירק המתכשל בקדשה. מפני שהוא קשה ר"ע לילוועין ככלל ירק המתכשל בקדשה: וצריך לאימלוכי. דאין לוקח
אותן כסמס (כיון ונתן) דליתא עליה: מורה הוא לענין מלקוח. כל יכל שאינו לוקח דמספקא ליה אי לילוועין בכלל
ירק ומספיקא [אלו] אמר מילתא: תנו חתם. פרק תבואה דמעילה (דף כ:.) בע"ה"ב מעל. דמימליך חטא חטא מתרומה
מה חתם ע"י שליח אע"ג דבעלמא אין שליח לזכר עזירה: ונתן להם כד. וכד לא אמר ירק הנאכל אלא
אמר לשלומו קח לי ירק ולא מצא אלא כשר ונתן להם כד כד אמר ירק הנאכל אלא כשר ונתן להם כד כד אמר ירק הנאכל אלא

מורה דלר"ך לאימלוכי כדפרישית: